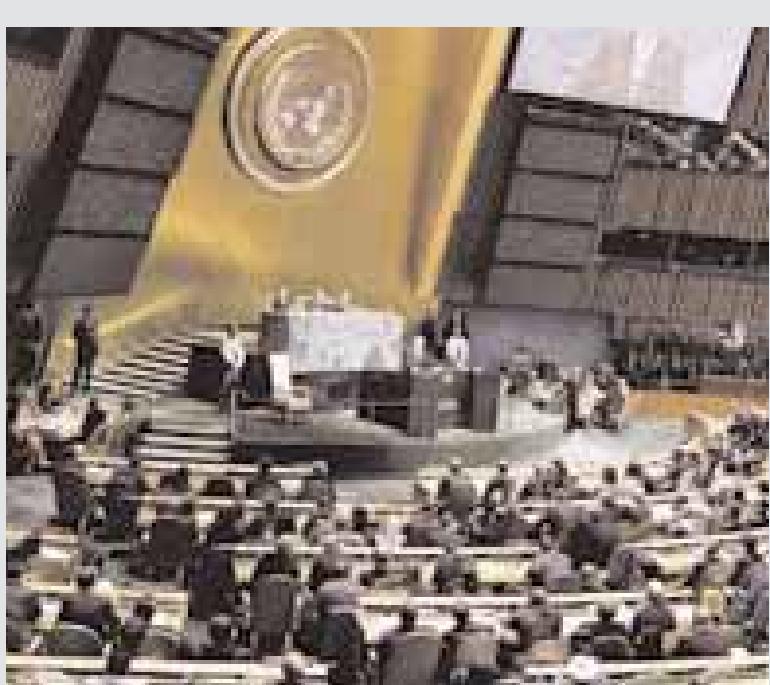


στο μικροσκόπιο...



ΟΗΕ, όμηρος του Ισραήλ!

Ηανικανότητα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ να παρέμβει και να επιβάλει τερματισμό της αιματοχυσίας στην Γάζα υπενθύμισε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο την πλήρη του υποταγή στον ισραηλινό παράγοντα. Και αυτή τη φορά, όπως και σε δεκάδες άλλες στο παρελθόν, ήταν ο ΗΠΑ που άσκησαν βέτο εμποδίζοντας την έκδοση απόφασης κατά του Ισραήλ, υποχρεώνοντας το 15μελές δόγμανο να «ψιθυρίσει» την οργή του με την έκδοση μιας μη δεσμευτικής δήλωσης που καλούσε το Ισραήλ να σταματήσει την επιδρομή του.

Η εξέλιξη αυτή σχολιάστηκε αρνητικά, με χαρακτηριστικό το δυσοίωνο σχόλιο εκπροσώπου του Ινστιτούτου Πολιτικών Σπουδών της Ουάσιγκτον ότι «τα Ηνωμένα Εθνη τελούν υπό ισραηλινή ομηρία». Μια σύντομη αναδρομή σε ανάλογες περιπτώσεις δικαιολογεί το σχόλιο αυτό, καθώς προκύπτει ότι από το 1972 μέχρι σήμερα η Ουάσιγκτον εμπόδισε 40 αποφάσεις κατά του Ισραήλ που προσπάθησε να εκδώσει το Συμβούλιο Ασφαλείας, όπως και άλλες τέσσερις αποφάσεις για τερματισμό των ισραηλινών επιδρομών στη Γάζα κατά την τελευταία πενταετία.

Το φίμωμα του Συμβουλίου Ασφαλείας, όμως, είναι το ένα σκέλος του προβλήματος. Το άλλο είναι η προκλητική παρεμπόδιση κάθε προσπάθειας των Ηνωμένων Εθνών να πλησιάσουν και να εκτιμήσουν επί τόπου την ανθρωπιστική κατάσταση στα παλαιστινιακά εδάφη και κυρίως στη Γάζα. Το πιο πρόσφατο επεισόδιο παρεμπόδισης καταγράφηκε μόλις στις 13 Δεκεμβρίου, όταν οι ισραηλινές αρχές έθεσαν υπό προσωρινή κράτηση και στη συνέχεια απέλασαν τον Ρίτσαρντ Φαλκ, ειδικό απεσταλμένο του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, εμποδίζοντάς τον να εισέλθει στη Γάζα και να συντάξει έκθεση για την κατάσταση εκεί. Ανάλογα περιστατικά έχουν συμβεί και παλαιότερα, με πιο χαρακτηριστικό αυτό του 2002, μετά την επιδρομή των Ισραηλινών στον καταυλισμό Τζενίν της Δυτικής Οχθης, όταν απαγορεύτηκε η είσοδος διερευνητικής αντιπροσωπείας του ΟΗΕ.

Οπως επισημαίνει, η αμερικανίδα συγγραφέας Φιλίς Μπένις, «υπάρχει συγκεκριμένο πολιτικό σχέδιο του Ισραήλ να μην αποκαλύψει τις ανθρωπιστικές συνέπειες» από τις επιθέσεις στα παλαιστινιακά εδάφη. Η Μπένις αναφέρεται σε αμερικανούς δημοσιογράφους οι οποίοι, επικαλούμενοι ισραηλινούς αξιωματούχους, έγραψαν ότι το Ισραήλ «προτιμά το βραχυπρόθεσμο πολιτικό κόστος που επιφέρει ο αποκλεισμός του ΟΗΕ από το μακροπρόθεσμο κίνδυνο να εκτεθούν οι ισραηλινοί στρατιωτικοί στην απειλή δικών για εγκλήματα πολέμου».

Πρόκειται για ένα μοντέλο αποκλεισμού και κατάπνιξης της φωνής του διεθνούς οργανισμού το οποίο στοχεύει στην απόκρυψη της πραγματικότητας. Και, κατά συνέπεια, στην αδυναμία της διεθνούς κοινότητας να κατανοήσει τα γεγονότα και να αποδώσει ευθύνες.

ΑΧ. ΦΑΚΑΤΣΕΛΗΣ



Η Αλεξάνδρεια μετακομίζει!

Του ΤΑΣΟΥ ΤΣΑΚΙΡΟΓΛΟΥ

Μήπως η Αλεξάνδρεια θα μετακομίσει από την Αίγυπτο στα... Σκόπια; Η πρακτική της γειτονικής χώρας να μετονομάζει αεροδρόμια, πλατείες και δρόμους χρησιμοποιώντας προσωπικότητες της ελληνικής ιστορίας παίρνει διαστάσεις επιδημίας.

Στην αρχή ήταν τα αεροδρόμια των Σκοπίων και της Αχρίδας, που βαφτίστηκαν «Μέγας Αλεξανδρος» και «Απόστολος Παύλος». Η κυβέρνηση Γκρούεφσκι προχωρεί τώρα ακόμη περισσότερο, σχεδιάζοντας να αποκτήσει τη δική της Αλεξάνδρεια!

Ηδη από το καλοκαίρι διαφόρες ΜΚΟ πρότειναν τη μετονομασία μιας πόλης της ΠΓΔΜ σε Αλεξάνδρεια.

Φίλιππος, ο Μακεδών

Ξεκίνησαν μάλιστα και τη συλλογή υπογραφών, ενώ υποψήφια χοίστηκε η μικρή πόλη Σόντσεφ Γκραντ (που σημαίνει πόλη του ήλιου -Ηλιούπολη), που βρίσκεται λίγο έξω από τα Σκόπια.

Παράλληλα, ήδη έχουν ληφθεί και κάποιες άλλες αποφάσεις: Αυτές αφορούν τη μετονομασία του σταδίου της πόλης των Σκοπίων σε «Φίλιππος Β' ο Μακεδών», του αεροδρομίου της πόλης Στιπ επίσης σε «Φίλιππος Β'», αλλά και του οδικού άξονα που συνδέει τις περιοχές Γευγελή και Τομπάνοφτσε σε «Αλεξανδρος, ο Μακεδών».

Το καλοκαίρι είχαν δει το φως της δημοσιότητας και πληροφορίες ότι σύντομα θα στηθεί στην κεντρική πλατεία των Σκοπίων άγαλμα του Μ. Αλεξάνδρου, το οποίο βρί-



Άρχαία ελληνικά αγάλματα έξω από την έδρα της κυβέρνησης στα Σκόπια

σκεται στη Φλωρεντία για εργασίες επιχάλωσης.

Μέσα στο 2008 πάντως στήθηκαν ακόμη δύο ανδριάντες του στο Πρίλεπ και στο Στιπ.

Η πρακτική της οικειοποίησης δεν αφορά μόνο ιστορικές προσωπικότητες αλλά και μνημεία ή ευρήματα, τα οποία χρησιμοποιούνται για να αποδείξουν την «αδιάσπαστη συνέχεια του μακεδονικού έθνους από την αρχαιότητα ως σήμερα». Τελευταίο επεισόδιο, μια «ανακάλυψη» του ιστορικού Τόμε Μπότσεφσκι και του ακαδημαϊκού Αριστότελ Τέντοφ. Σε τι συνίσταται;

Στο ότι η μία από τις τρεις γλώσσες που έχουν χαραχθεί στην περίφημη «επιγραφή της Ροζέτας» (βρέθηκε πριν από 207 χρόνια στην Αίγυπτο και έχει ηλικία 2.200 ετών) είναι η «μακεδονική» και ότι έχει ομοιότητα με τη γλώσσα που μιλιέται σήμερα στα Σκόπια.

Ως γνωστόν, βέβαια, η επιγραφή περιλαμβάνει ιερογλυφικά της Αιγύπτου, απλοποιημένα ιερογλυφικά της ελληνιστικής περιόδου και αρχαία ελληνικά. Τα ΜΜΕ της ΠΓΔΜ, ωστόσο, θεωρούν απολύτως φυσικό η τρίτη γλώσσα να είναι η «μακεδονική», αφού, όπως αναφέρουν, οι Μακεδόνες βασίλεψαν στην Αίγυπτο 302 χρόνια, υπό τον Αλεξάνδρο και τον διάδοχό του αντιβασιλέα, Πτολεμαίο.

Την άποψη για τη «μακεδονική ιστορία» που συνεχίζεται χιλιάδες χρόνια η κυβέρνηση Γκρούεφσκι επιχειρεί να την «πουλήσει» και στο εξωτερικό, με μια καμπάνια για τον τουρισμό, η οποία άρχισε να προβάλλεται από το CNN την περασμένη εβδομάδα.



Οι ταμπέλες αεροδρομίου «Αλεξανδρός ο Μέγας»

Το φιλμάκι, γυρισμένο από τον (βραβευμένο με Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ της Βενετίας) Μίλτο Μάντσεφσκι, έχει τίτλο «Αιώνια Μακεδονία» και επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα περί «μακεδονικής γλώσσας και εθνότητας», χρηματοδοτούμενο με 200.000 ευρώ από το υπουργείο Πολιτισμού της ΠΓΔΜ.

Στον δικτυακό αυτόν τόπο υπάρχει και ειδικό τμήμα αφιερωμένο στη «μακεδονική μειονότητα» στη χώρα μας, αλλά και στη Βουλγαρία και τη Σερβία.